

AGDA BAVI PAIN
MORE. LOVE.
ČAJKY.

» BAGALA

More. Love. Čajky.

Agda Bavi Pain

2014

Title: More. Love.Čajky

ISBN 978-80-8108-092-0 (slovak edition)

Copyright © Agda Bavi Pain, MMXIV

Cover © Robert Bielik, MMXIV

*Publisher © Koloman Kertész Bagala & literarnyklub s.r.o., MMXIV
F edition.*

All rights reserved.

Obsah

[Ranný vtáčik](#)

[Dieťa času](#)

[Pravé poludnie](#)

[Disko disko disko](#)

[Make-up](#)

[Lukulské chody](#)

[Nočná hladina](#)

[Nové love](#)

[Ono](#)

Ranný vtáčik

Po nábreží uteká starší muž v šuštiakovej súprave. Menšie zavalité telo sa v miernom pokluse presúva úzkym chodníkom v smere toku pokojnej, zaspatej rieky. Vlnnú- ce konččky riedkych sivých vlasov sa lepia na guľatú lebku, točia sa pri sluchách a pod farebným frotírovým potítkom na lysom temene.

Je teplo: slnko hádže iskry do privretých očí, jasná obloha štekľí v nose. Teplo, no zima je tu čo nevidieť, vlastne už vidieť – tú paru okolo úst a nozdier. Ale inak počasie ako stvorené na zdravotnú prechádzku či na kondičný tréning; pre staršieho muža ako je práve Plnka.

Utrie si orosené čelo. Na minútku sa zastaví, odpočinie si.

Zhlboka sa nadýchne a vydýchne; ešte raz naberie do pľúc kubík vzduchu a odpľuje si nadbytok telesných tekutín klenutou vzdušnou čiarou takmer až dole k vode. Oprie sa silnými lakťami o kamenný múrik oddeľujúci rieku od betónovej súše. So záujmom pozoruje návštevníkov záhradnej reštaurácie pod splavom na opačnej strane. Nenechá sa rušiť ani živou premávkou na komunikácii na brehu, ani veľkým autom, ktoré mu akurát zastavilo za chrbtom. Iba čo si golier teplákovej bundy vyhrnie až k nosu a potítko potisne z čela do očí.

Vybĺskané fáro s nepriehľadnými, tmavými sklami nehybne čaká pri kraji vozovky a spokojne odfukuje smog.

Po chvíli sa Plnka obzrie, v tvári trochu červený, nečujne zabohuje. Uvedie golier aj potítko do pôvodného stavu. Sekundu sa ešte díva na vegetujúcich ľudí v reštaurácii a na plynúcu vodu. Hodením ruky dopredu naznačí autu, aby ho nasledovalo, až potom sa znova dá do ľahkého, ospalého behu. A auto za ním.

Ďalej za mostom sa rozopne, vypustí trocha na vzduch aj okrúhlejšie bruško. Spod bieleho trička s veľkými vlhkými fľakmi prečnieva ponad golier bohaté striebrosivé ochlpenie. Plnkovi sa dýcha už ťažšie; prstami sa prehrnie v tej húšťave na krku, cez ktorú presvitá nekomplikovaná kilová zlatá reťaz. Druhé slnko v jeho lesklých modrých očiach; druhá rieka v jeho čiarach života na tvári. Keď vykrúti ešte stále uvoľnenú mimiku do strany, nevdojak sa obzrie aj za mladým párom, hľadiacim do krotkých vlniek pomútenej vody.

Aj za venčeným psom, aj za jeho paničkou – úctivo sa jej odzdraví.

Aj za veľkou škvrnou v kútiku oka. Za tou tmavomodrou machuľou: niekoľko krokov za ním sa slimačím tempom vytrvalo vlečie nablýskaná limuzína.

Keď zabočí Plnka, zmení smer aj fáro.

Za rohom prvého domu vilovej štvrte zastane – hoci jeho nohy bežia na mieste – počká si na auto. Na okamih sa aj zapozera do jeho tmavých skiel lesklým okom, mávne k sebe rukou.

Auto sa blíži.

Plnka sa otočí o stoosemdesiat stupňov a vyrazí dopredu, do kopca, znova tou prechádzkovou rýchlosťou.

A opäť to oranžové jesenné slnko, čisté nebo, spomalenie vtáci, že sa Plnka spamätá až kdesi mimo. Kdesi v prírode, pod prchnucimi stromami niekde za mestom.

Predkloní sa, vytrasie zo všetkých končatín prebytočnú energiu. Vydýcha sa. Pozrie na masívne ligotavé hodinky na zápästí. Jediným dlhým zvučným potiahnutím nosa vytiahne a hneď aj vyplúje z tela všetko to biele slinové lepidlo.

Z auta vystúpia dve plecnaté gorily v čiernych okuliároch a sakách, ktoré praskajú vo švíkoch.

Búchačky si odložia na zem. Priskočia k Plnkovi. Jeden z nich mu na rozpažených ramenách masíruje plantavé svalstvo, druhý mu podáva dymový oblek, uterák a tučnú cigaru. Plnka krátkym, úsečným posunkom ruky oblek odmietne, uterák si prehodí cez plecia. Zo zadného vrecka teplákových nohavíc vyloví hrebeň, začese si šedivé vlasy dozadu. Usmeje sa. Teraz si nechá pripáliť cigaru, dychtivo s chuťou niekoľkokrát potiahne z voňavého tabaku. Ani nedofajčí; obráti sa ku gorilám ľahkou tvárou. Cigaru si preloží z pier do zubov. Zaškerí sa, ruky si posadí vbok. Jeden z chlapcov mu naznačí, aby zdvihol bradu a vypál hrud'. Obaja miera na šéfa dlhými čiernymi guľovnicami. Úsmev: vyletí vtáčik.

Bezvládne telo putuje do kufra a cigaru dofajčí šofér.